

This item is the archived peer-reviewed author-version of:

Toch nog klassieke bezorgdheid over 'spookrichtingen'

Reference:

Laes Christian.- Toch nog klassieke bezorgdheid over 'spookrichtingen'
De morgen - ISSN 1374-7916 - (2024.01.20), p. 27
To cite this reference: <https://hdl.handle.net/10067/2025230151162165141>

Christian Laes
is hoogleraar aan de
University of Manchester en
de Universiteit Antwerpen,
voorzitter van Euroclassica.

Toch nog klassieke bezorgdheid over 'spookrichtingen'

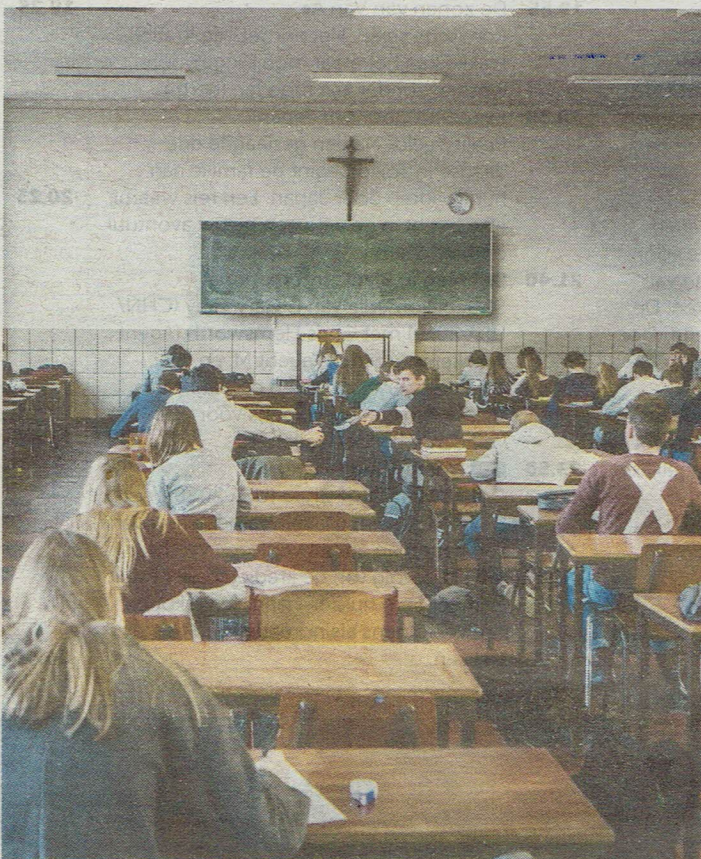
Goed nieuws voor leerkrachten klassieke talen. In de discussie over de 'spookrichtingen', met minder dan vijf leerlingen in de tweede of derde graad, wil onderwijsminister Weyts (N-VA) nu ook een uitzondering maken voor opleidingen met Latijn en/of Grieks. Scholen die met zo'n richting starten, krijgen drie in plaats van twee schooljaren de tijd om minstens vijf leerlingen te verzamelen. De minister sprak over "extra ademruimte" en "voorrang aan uitdagende opleidingen".

Reden voor paniek lijkt er op het eerste gezicht niet te zijn. De maatregelen gaan enkel over richtingen die als nieuw worden aangevraagd. Met andere woorden: scholen die al jaren een dunbevolkte klassieke richting aanbieden, kunnen dit zonder probleem blijven doen.

Toch schuilt er een addertje onder het gras. Neem nu een richting als Latijn-wetenschappen met drie leerlingen. Die leerlingen zitten voor wetenschappelijke vakken samen met andere wetenschappers. En voor Latijn is er de samenstelling met andere Latijnse richtingen. Zo'n Latijn-wetenschappen kost de school geen extra lessen of leraren. Het is hooguit puzzelen met de lessenroosters, maar daar vonden directies oplossingen voor.

Stel nu dat deze Latijn-wetenschappen twee jaar geen leerlingen telt. Voor de school verandert er niets: de lessen wetenschappen en Latijn zijn er nog voor andere richtingen. Maar volgens de nieuwe norm moet die Latijn-wetenschappen opnieuw worden aangevraagd. Met de vereiste om binnen drie jaar vijf leerlingen te hebben. Niet altijd een vanzelfsprekendheid.

Nogal wat scholen voelen de bui hangen. Gelijkaardige problemen duiken op voor richtingen met combinaties van moderne vreemde talen - een ander do-

De studierichtingen Latijn en Grieks krijgen wat ademruimte. Toch schuilt er een addertje onder het gras, meent Laes. © WOUTER VAN VOOREN

mein waarin minister Weyts Vlaanderen graag ziet excelleren.

De discussie over nieuwe richtingen is ingegeven door een te rechte bekommernis over dure technische en beroepsafdelingen. Daarnaast is ook het lerarentekort een belangrijk argument om tot rationalisatie over te gaan.

Maar voor klassieke talen - en nogal wat andere richtingen - geeft het koudweg tellen van leerlingen per richting een vertekend beeld. Neem nu een Latijnse klas van zestien leerlingen. Dat kunnen leerlingen zijn uit vier verschillende richtingen. 4 x 4 betekent volgens de kille economische logica vier 'spookrichtingen'. Die alle niet als

nieuw kunnen worden georganiseerd. Met dit totaal zou het ook kunnen dat slechts één richting onder het minimum gaat. Hoewel het totale aantal leerlingen behoorlijk blijft, en er geen lerarenuren worden bespaard door die ene richting weg te nemen.

Vandaar ook een voorstel dat een beroep doet op gezond verstand. Laat een school bij het aanvragen van een nieuwe richting uitleggen in welke klassamenstelling ze deze wil aanbieden. Zo ga je versnippering van financiële middelen en personeel tegen. De kwaliteit van ons onderwijs kan er alleen maar wel bij varen. Ook dankzij kleine en uitdagende richtingen - allerminst 'spookrichtingen'.